

Ať přijde Tvé království

230312 Střešovice

Vst.: **Lk.17.20,21**Čt.: **Ř.12.9-21**Txt.: **Ř.14.17 +) Mt.6.10a:****Kral.** Přijď království Tvé**B21** Ať přijde Tvé královstvíPoslání: **děti**Požehnání (Aronovo): **Nu.6.24-26****Písně:****702** Krásná je modrá obloha**772** Kristus má v rukou celý svět**787** V království Božím místa dost**749** Tvá, Pane Kriste, věc to je**275** Přijď králi věčný náš**Úvodní modlitba**

Děkujeme Ti, Otče náš, za slova modlitby, kterou nás učí Ježíš Kristus. Děkujeme, že Tě smíme oslovovat "Otče", že víme, že Ti na nás záleží. Děkujeme za svědectví Písma o Tvém království, jehož aktuálnost můžeme prožívat a zároveň na něž můžeme očekávat a za jehož příchod můžeme prosit. Děkujeme Ti za ujištění, že v Něm je dostatek místa pro všechny lidi a prosíme Tě, aby zpráva o něm,

*o Tvém zájmu a Tvé lásce, se
zřetelně šířila světem. Prosíme
Tě, aby naše životy, naše
jednání, naše společná
shromáždění byly svědectvím o
něm. Děkujeme za příklad, který
dostáváme v Pánu Ježíši Kristu,
děkujeme za Jeho učení, za Jeho
hodnotový systém, který vede k
životu v souladu s druhými
lidmi i s přírodou. Očekáváme,
Otče, na Tebe. Amen.*

Kázání

Budeme se dnes věnovat jedné prosbě z Modlitby Páně. Známe ji z paměti, mnozí od nejútlejšího dětství. A asi se nám zdá zcela srozumitelná. Přesto věřím, že stojí za zastavení a zamyšlení. Prosíme o příchod Božího království. Na rozdíl od obyvatel Palestiny doby Ježíšovy my s královstvím jako státním útvarem nemáme přímé zkušenosti; máme informace z dějepisu, z politického zeměpisu a asi všichni jsme se s ním setkali v pohádkách. Slovo království, které je doslovným překladem řeckého slova βασιλεια, je použito ve většině dostupných novozákonních překladů; v němčině je

nahrazeno slovem Reich – říše, v ukrajinštině Царство. Ve dvou moderních českých překladech jsem se setkal se záměrným upuštěním od staré představy o řízení společnosti. *Slovo na cestu* překládá "Ujmi se vlády", Josef Kurz "Kéž brzo přijde Tvá vláda ve své plné moci". Některé překlady aspoň zčásti místo o *království* Božím hovoří o Božím Novém světě. ■ Kralické i ekumenické znění této prosby obsahují jednu jazykovou zvláštnost. Rozkazovací způsob, který slouží nejen k vyjádření rozkazů, nýbrž i přání, v češtině i v řadě dalších jazyků má jen druhou osobu jednotného i množného čísla a první osobu množného čísla. Tomu vyhovuje jeho

použití ve Slově na cestu: Ujmi se vlády. Ano, prosíme Boha, aby se ujal vlády. Imperativem "přijď" se však neobracíme na Hospodina, jehož oslovujeme, nýbrž na Jeho království; jde zde tedy o gramatickou třetí osobu. Jazyky mající konjunktiv či subjunktiv, jako např. němčina či španělština, tuto prosbu vyjadřují zcela přirozeně: *Dein Reich komme; Venga tu reino*. Čeština k tomu účelu má částice *kéž, nechť* či *ať*; před kázáním jsme slyšeli z překladu B21 *Ať přijde tvé království!*, zmínil jsem i Kurzovu formulaci *Kéž brzo přijde Tvá vláda ve své plné moci*. I když vyjádření z B21 s použitím částice považuji za jazykově lepší, budu prosbu připomínat

ve známé kralicko-ekumenické formě se slovesným imperativem *přijď*.

Omlouvám se za trochu delší jazykový úvod. Pojdme konečně k obsahu prosby *Přijď království Tvé*. ěCo to znamená prosit o příchod Božího království? ěTýká se prosba současného či časově vzdáleného budoucího života na Zemi, nebo jen mimozemské formy života? Mnozí lidé si představují jen to poslední. Z dnešního vstupního slova ovšem zřetelně vyplývá, že rozhodně zahrnuje také současnost, naše na zemi prožívané životy. Pán Ježíš říká: "*Vždyť království Boží je mezi vámi!*" – Na druhé straně některé biblické obrazy,

které bez pochyby mají přiblížit Boží království, směřují mimo pozemskou realitu. Poslyšme jeden takový starozákonní a jeden novozákonní text: Iz.11.6-9: *Vlk bude bydlet s beránkem, leopard ulehne vedle kůzlete; tele se bude pást spolu s lvíčetem a malé dítě je povede. Kráva a medvědice budou na pastvě, jejich mláďata si lehnou společně a lev bude žrát slámu jako dobytče. Nemluvně si bude hrát nad dírou zmije, batole sáhne do hadího doupěte. Už žádná zloba, už žádná záhuba nikde na celé mé svaté hoře - země bude plná*

poznání Hospodina, tak jako vody naplňují moře!

Zj.21.1-5a: Potom jsem uviděl nové nebe a novou zemi. Neboť první nebe a první země pominuly a moře již nebylo. Uviděl jsem svaté město, Nový Jeruzalém, jak sestupuje od Boha z nebe, připravený jako nevěsta okrášlená pro svého muže. Uslyšel jsem mocný hlas z trůnu: "Hle, Boží stánek s lidmi: bude bydlet s nimi a oni budou jeho lid; Bůh sám bude s nimi a bude jejich Bohem. On jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik ani bolest už nikdy nebude; neboť minulé věci

pominuly." Ten, který seděl na trůnu, řekl: "Hle, činím všechno nové."

Citovaný Izajášův text jsem kdysi četl po úvodní modlitbě při bohoslužbě, na niž přišel jeden můj přítel – biolog a ekolog, který nepatřil mezi pravidelné čtenáře Písma. Docela byl Izajášovými slovy zděšen. Potravní řetězce, vzájemné požívání tvorů – to přece patří k tomuto stvořenému světu a jeho fungování, k zajištění rovnováhy a stacionárnosti. Prorok zde tak zřejmě přináší obraz míru, spadající mimo pozemskou realitu. A podobně v citovaném textu z Apokalypsy zaznělo dvakrát přídavné jméno *nové*,

naznačující, že zde také jde o skutečnost přesahující to, co zde na Zemi prožíváme. Boží království sice proniká do našeho vnímaného světa, avšak mohutně jej přesahuje. Jde v něm → jak o současnost, → tak o budoucnost, a to → jak o tu blízkou či představitelnou, o níž jsme s to uvažovat, která se týká naší Země a našeho lidského pobývání na ní, → tak i o tu eschatologickou, mimozemskou, neomezeně vzdálenou, ležící kdesi v úběžníku časové přímky. Časová přímka má svou přirozenou orientaci od minulosti k budoucnosti a odpovídá tomu, jak vnímáme čas: jednosměrně, lineárně. Jemu v řeckém originále NZ odpovídá

slovo $\chi\rho o\nu o c$. Jde o čas, s nímž pracuje fyzika, čas, o němž z fyziky víme, že je spojen s hmotou. Slovem *čas* je však v Bibli překládáno i řecké slovo $\kappa a i\rho \acute{o} c$, které sice v současné řečtině – vyslovováno [*těros*] – znamená počasí, nicméně v NZ má – dá se říci – vznešenější význam než $\chi\rho o\nu o c$; je jím označován čas vhodný pro nějaký čin či událost; ten jakoby se vymykal oné linearitě a jednosměrnosti vnímaného času, čas vztahující se k Božímu Novému světu, který je nepoměrně mohutnější než ten náš hmotný svět, do něhož ovšem zasahuje a proniká. My (jarováci) starší věkem, kdo rádi a vděčně vzpomínáme na příležitostná [jarovská] kázání br. prof.

Biče, jsme o tom Božím čase, který se vymyká představě uspořádané orientované přímky, od něho nejednou v kázání slyšeli. A tak i prosba o příchod Božího království je nadčasová. Směřuje jistě i do současnosti, do vztahů mezi lidmi. Vždyť víme, že setkání s druhými lidmi mohou být setkáními s Kristem. Jak jsme slyšeli ze vstupního slova, Království Boží je mezi námi, či podle některých překladů dokonce v nás. ěVnímáme je? ěPřijímáme tuto úžasnou skutečnost? ěPromítáme ji do svých životů? ■ Prosba o příchod Božího království směřuje také do pozemské budoucnosti. Prognosticky řečeno, týká se možného scénáře pro

budoucnost. Evangelium je úžasné poselství. Zatím se jen málo lidí nechává jím oslovit. Prosba *Přijď Království Tvé* je prosbou o to, aby je lidé s radostí přijímali a volili Ježíšovu cestu. Aby rostla velikost, vnitřní síla a přesvědčivost Církve Kristovy. Aby lidskou společností pronikalo ovoce Ducha sv.(Gal.5.22,23): *Láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání*. Aby ty špatné plody hříchu zanikaly (Gal.5.19-21): *Necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějství, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestřídmost a podobné věci*. Společnost by

naplňovala poctivost, pravdomluvnost, spravedlnost, láska... Policisté, soudci, vězeňští dozorci, výrobci bezpečnostních zařízení a další by přestávali být potřebnými. Mnohá pravidla fungování společnosti by se musela změnit, mnohá zaměstnání by se pak stávala zbytečnými. Když to domýšlíme, čí myslíme prosbu o příchod Božího království opravdově? Věřím, že ano. ■ O vstupu lidského hříchu do Božího stvořitelského díla čteme už ve třetí kapitole Bible. Bůh dal člověku svobodnou vůli. Sesláním Spasitele Pána Ježíše Krista Bůh potvrdil, že mu stále na člověku záleží. A nejen na člověku. Záleží mu na celém stvoření. Člověka stvořil k

svému obrazu. Prosba *Přijď království Tvé* souvisí s tímto posláním, jemuž se však člověk kvůli hříchu zpronevěřil. Je na nás, abychom svobodnou vůli využili k dobrému, abychom šli v Ježíšových šlépějích, a tak se podíleli na Božím díle. Myslíme při tom nejen na pozemskou budoucnost, nýbrž i na onen vzdálený úběžník dějin lidstva, světa a vesmíru. Víme, že konečné Kristovo vítězství je radostnou skutečností, k níž se, modlíce se *Přijď království Tvé*, vděčně hlásíme. Skutečností, kterou můžeme prožívat i během svých časných životů.

Díky, Pane Ježíši Kriste. Amen.

Závěrečná (přímluvná) modlitba

Děkujeme Ti, Otče náš, za dar modlitby. Děkujeme, že se na Tebe můžeme obracet s bolestmi a problémy svými i druhých lidí, nám blízkých i vzdálených. Děkujeme, že jsi v Pánu Ježíši Kristu sestoupil mezi nás, děkujeme, že si můžeme uvědomovat přítomnost Tvého Nového světa. Děkujeme, že víme, že Tobě na nás záleží. Že Tobě záleží i na lidech z Ukrajiny a z míst dalších válečných konfliktů. Prosíme Tě za šíření evangelia, prosíme,

učiň si z nás dobré a věrohodné svědky. Prosíme Tě za zarmoucené, za nemocné, za bezradné, za osamělé. Prosíme Tě i za ty, kdo pro tvrdost svých srdcí ztrácejí plnost lidství. Voláme k Tobě "Ať přijde Tvé království" a myslíme při tom na nejširší spektrum časových horizontů. Ved' nás tak, abychom svými životy tuto prosbu potvrzovali. Voláme k Tobě slovy celé modlitby, které nás v Kázání na hoře učí nás Spasitel: Otče náš, ...